

Vredens Tid

Månegarm

Minnen svunna stiger åter ur tidens vittrande stoft. Ur leden stiger de fram, en gyllene flamma av hopp.

Ett föraktets dova töcken, närd av nid och hån.
Bländad av raseri, på hämndens vinger buren.

Stigna som vredens herrar...
Vekas bane vilsnas ljus.

Vanmakten inför vredens hand, speglar
i blinda ögon. Spröda och tomma, sprider etter,
med kluven tunga.

Blodets stöma berusar och när, ger mig åt kampen.
Skapare av vanvettets kaos, en ny tid är här...

Stigna som vredens herrar...
Vekas bane vilsnas ljus.

Blodsmak i munnen, stillad äro hungern. En ensam jakt för den valde allena. Krönt om natten vid vanvettets tron. Att ett rike föda ur de dödas aska.

Stilla äro djuren i viljan och själen. En nalkande vittring och vi ger oss hän. Den eviga kamp som tas av tiden. Men dock och vilde bringar segern.

Som en viskande klinga, slår sanningens ord.
Förnyelsens timma, vredens tid...

Stigna som vredens herrar...
Vekas bane vilsnas ljus.